

Bexelomsætningen, kan Udvalget ikke skjønne rettere, end at det økonomiske Samkvem mellem Danmark og de andre nordiske Riger, i højeste Maal ønskeliggjør den ansøgte Foranstaltnings Gjennemførelse, der i Følge sin Bestaafenhed vil danne det naturlige Supplement til den alt bestaaende Møntenhed mellem de tre nordiske Riger.

Udvalget maa endvidere erklære sig ganske enig i den Betragtning, hvorfra de nordiske Regjeringer ved det foreliggende Lovforslags Udarbejdelse og Forelæggelse til uforandret Vedtagelse ere gaaede ud, at Overensstemmelsen mellem Bexellovgivningerne saavidt muligt bør være fuldstændig. Enhver Uoverensstemmelse vil nemlig kunne fremfalde Usikkerhed, navnlig som Følge af, at det vil kunne stille sig tvivlsomt, hvilket Lands Lov der i hvert enkelt Tilfælde bliver at anvende; og en saadan Usikkerhed vil atter virke som en Hindring for Bexelomsættningens lette, hurtige og sikre Gang. Denne Hindring bør derfor saavidt muligt ryddes af Veien.

Naar Spørgsmaalet dernæst bliver om, hvorvidt det foreliggende Lovforslag gennemfører Overensstemmelsen imellem de nordiske Landes Bexelret, maa mærkes, at det ikke medtager Reglerne om Bexelprocessen. Forbigaaelsen deraf, der er en nødvendig Følge af Processreglernes Forskjellighed i de tre Riger, som ogsaa har fremkaldt en afvigende Affattelse af § 80 i henholdsvis den dansk-norske og den svenske Læst, jfr. Bilag II. Sp. XV—XVI, og 55—56, er imidlertid uden Betænkelighed; thi fra den regelmæssige Bexelomsættningens Synspunkt falder Bægten hovedsagelig paa Reglerne vedrørende den materielle Bexelret. I Henseende til dem medfører Forslaget fuld Overensstemmelse, saa langt som dets Bestemmelser træffe sig, en Overensstemmelse, der i Forholdet mellem Danmark og Norge endog er garanteret ved Lovforslagets fælles Læst; men Spørgsmaalet bliver saa videre, om Forslagets Bestemmelser naae tilstrækkelig langt, og dette Spørgsmaal maa ligeledes i det Væsentlige bevareres bekræftende, da Forslaget kun overlader de enkelte Landes Lovgivninger at træffe

1) Bestemmelser om Bexlers Mortifikation. I Følge Forslagets § 73 kunne Bexler mortificeres overensstemmende med de om Mortifikation ellers givne Regler. Denne Bestemmelse frembyder saa meget mindre Betænkelighed, som vi hidtil ikke have havt særlige Regler om Mortifikation af Bexler, der tværtimod er fset i Overensstemmelse med de almindelige Mortifikationsregler; men den ansøgte Forskrift vil dog formentlig ikke være til Ginder for eventuelt at give særlige Mortifikationsregler i Henseende til Bexler, jfr. den svenske Læst: på saatt derom sarskildt stadgas.

2) Bestemmelser om Bexelprotester.

Forslaget indeholder vel nogle Regler derom i 13de Kapitel og forudsætter udtrykkelig kun i § 81, at det enkelte Lands Lovgivning kan træffe

Bestemmelse om, hvem der skal være bemyndiget til at iværksætte Protesten; men stikende maa det desuden have overladt den at træffe alle de Bestemmelser, som ikke findes optagne i Forslaget, men dog ikke kunne undværes, saasom om, hvem der er bemyndiget til at rekvirere Udskrifter af Bexelprotesten, hvorom der derfor vil kunne gives forskellige Regler i de forskellige Lande. Af Hensyn til den vexelretlige Betydning, der isølge Forslagets §§ 25, 26 og 30 tilkommer Protestens Ihændehavelse, uden at selve Bexlen haves tilstede, vilde Udvalget have anset det for ønskelig, hvis Forslaget ogsaa havde optaget en overensstemmende Regel om Protestudskrifteres Erhvervelse, og det har ikke i Motivernes Bemærkninger til Kommissionsforslagets § 81, jfr. Bilag I. Motiverne Side 88—89, kunnet finde nogen fyldestgørende Grund til Undblælsen deraf.

Naar Udvalget dog har ment at kunne affe fra Savnet af den heromhandlede Regel i selve Bexelloven, er dette begrundet i, at det mener at kunne gaa ud fra den Forudsætning, at hvert enkelt Land i sin egen Interesse vil træffe saadanne Foranstaltninger angaaende Protestudskrifteres Tilveiebringelse, som ere egnede til at afværge Misbrug, og de andre Lande kunne da ikke have Krav paa højre Betryggelse end den, hvormed Landet selv tager til Læste. Denne Grundsaetning har Forslagets § 86 i Almindelighed vedkjendt sig; den vil derfor under alle Omstændigheder finde Anvendelse med Hensyn til Protestudskrifter, erhvervede udenfor de nordiske Riger, og der vil da formentlig ikke kunne være nogen som helst Betænkelighed ved ogsaa at give den Anvendelse paa dette Punkt i Forholdet mellem de nordiske Riger indbyrdes. Her til kommer endelig endnu den Kjendsgjerning, at hverken den tydske eller den svenske Lov indeholder særlige Regler om Protestudskrifteres Erhvervelse, hvorfor Erfaringen afgjort synes at tale for, at man kan hjælpe sig uden dem.

Svørigt skal Udvalget endnu blot paa dette Sted gjøre den Bemærkning, at det anser de heromhandlede Regler angaaende Bexelprotester som de eneste den materielle Bexelret vedrørende, der stikende ere overladte til Fastsaetelse ved hvert enkelt Lands Lovgivning, saaledes at Bexellovens Givelse ikke berøres deraf. Ellers vil formentlig Bexelloven kun kunne suppleres ved Bestemmelser særlig angaaende Bexler paa de foromtalte Punkter, hvor Loven udtrykkelig hjemler Saabant; medens andre Tillagsbestemmelser, hvad enten de maatte svies til selve Loven eller optages i andre Love paa samme Maade som Forandringer i Lovudkastets Regler, ville være til Ginder for dets Straftræden som Lov.

Besvarelsen af det tredie Spørgsmaal har endelig ført Udvalget ind paa en Derveielse af det forelagte Lovforslag i det Hele og i alle dets Enkeltheder, som har ført til det Resultat, at